

[Socialministeren.]

da jeg havde foreslaaet det modsatte. Det er en køn Form for Opposition, først halvvejs at tvinge den Minister, der dog ikke kan tro, at en Ordførers Udtalelser i Sager af den Alvor kun er at betragte som Film eller rent Mundsvejr, til at tage Hensyn til disse Udtalelser, for saa senere at sable vedkommende Lovforslag, der netop bygger paa disse Udtalelser, ned som rent idiotiske.

Det  rede Medlem fortsatte saa i en Runddans i de Cirkulærer, der har fulgt Loven. Det  rede Medlem forsøgte at paa vise, at de om Loven af 19. Oktober af Ministeriet udsendte Cirkulærer er indbyrdes modstridende, og at det ene tilbagekalder Bestemmelserne i det foregaaende. Det er ikke vanskeligt at imødegaa denne Paastand; men det er unægtelig gjort mig unødvendig besværligt af den ærede Ordfører, idet han ved sin Gennemgang af Bestemmelserne i det enkelte Cirkulære ustandselig sammenblandede de Regler, der gælder for organiserede, og de Regler, der gælder for de andre. Det lykkedes derved at gøre Fremstillingen lige saa forvirret som det, man i daglig Tale udenfor denne Sal betegner ved et ikke parlamentarisk Udtryk, alt medmindre det virkelig ikke er gaaet op for den ærede Ordfører, at der paa sine Steder kun er Tale om de organiserede, paa andre Steder om begge Parter, paa andre Steder igen kun om de uorganiserede.

Om det første Cirkulære, det af 31. Oktober, siger det ærede Medlem, at det er lidet oplysende og kun i ringe Grad vejledende, og anfører bl. a., at Cirkul rets Redegørelse for Kredsen af underst ttelsesberettigede Personer og Betingelserne for Hjælpen kun er en Opremsning af den gældende Arbejdslesshedslovs Bestemmelser, altsaa ganske de tilsvarende Cirkulærer, der i saa Henseende blev udsendt i hans Tid. Men det er jo kun rigtigt, for saa vidt angaar de forsikrede; for disses Vedkommende kunde det kun blive en Opremsning, jeg vil nu hellere kalde det en systematisk Redegørelse for Arbejdslesshedslovens Bestemmelser, idet Hjælpen til de forsikrede, dem, der havde indmeldt sig i Arbejdslesshedskasserne inden 1. Oktober, ifølge Loven af 19. Oktober netop udtrykkelig er gjort betinget af og kun betinget af, at de opfylder de i Arbejdslesshedsloven fastsatte Betingelser for Adgang til ordinær vedtægtsmæssig Understøttelse, Betingelser, som Kommunalbestyrelserne jo ikke gaar rundt med i Lommen og derfor her fik samlet, saa de kunde se dem i Cirkulæret. For de ikke forsikrede er der derimod i Cirkulæret an-

givet de yderligere Betingelser, som var nødvendige for at fastslaa, at det kun har været Formaalet med Loven at yde Hjælp til egentlig arbejdsløse, hvorfor det er anført, at Hjælpen kun kan ydes til Personer, som normalt søger deres Udkomme ved erhvervs-mæssigt Arbejde, og tillige, at vedkommende skal være arbejdssøgende, i hvilken Forbindelse det udtrykkelig fremhæves, at en Indtegning i et offentligt Arbejdsanvisningskontor ikke i sig selv er tilstr kelig til at karakterisere en Ansøger som arbejdssøgende. Jeg ønsker nemlig ikke, at Grossererfr er, Dr. phil. er og lignende skal have Hjælp efter denne Lov. Det er derfor ganske urigtigt, naar det ærede Medlem siger, at Cirkulæret i Virkeligheden kun g r Undtagelser i Kredsen af underst ttelsesberettigede for Kvinder, der har Forsørger, og hjemmeværende Børn. Det er anført som et Eksempel; disse Undtagelser er kun anført som Eksempler.

Det  rede Medlem omtalte vidtløftigt den store Forvirring, der efter Udsendelsen af Cirkulæret af 31. Oktober herskede ude omkring blandt de kommunale Myndigheder, dem, der skulde administrere Loven, og at Ministeriet bestormedes med Sp rsgmaal. Jeg skal ikke bestride, at der ved denne Lovs Gennemførelse som ved enhver Nydannelse selvfølgelig har været Vanskeligheder, hvilket naturligvis ikke kan undgaaes ved Administrationen af en Lov, der i Overensstemmelse med de af Oppositionen ogsaa stillede Krav knytter en Række Betingelser til Ydelsen af Hjælpen og giver denne Hjælp til en meget uensartet Kreds af Medborgere Landet over. Lige saa naturligt er det, at der fra Landets 1 400 Kommuner indkom en hel Del Sp rsgsler til Ministeriet, men nogen Forvirring eller nogen Storm af Sp rsgmaal har der ikke været Tale om. De til Ministeriet indkomne Foresp rsgsler er alle besvaret i Løbet af nogle Dage. De viste, at der paa enkelte Punkter var Tvivl om Lovens Fortsaaelse, navnlig for de ikke forsikredes Vedkommende. Men til Vejledning udsendte jeg da Cirkulæret af 28. November, det, som efter det ærede Medlems Mening vakte en saa voldsom Sensation. Jeg har ikke m rket noget til Sensation andre Steder end i „Aalborg Amtstidende“; der var den ganske vist voldsom, det indrømmer jeg. Dette Cirkulære, overfor hvilket det ærede Medlem lod al sin rige Fantasi, hele sin saakaldte Overlegenhed specielt overfor mig spille uden smaaligt Hensyn til noget som helst andet end sin egen Trang til Selvudfoldelse — hvad var det da, som var saa opsigtsvækkende i dette Cirkulære? Der siges